

Club de lectura			
Curs	4t d'ESO	Temporització	1r trimestre
Continguts que es treballen	<p>La interseccionalitat</p> <p>Els estereotips de gènere (entendre els diferents tipus d'opressions i privilegis socials).</p> <p>Concepte de «normalitat/normativitat»</p> <p>Prejudicis</p>		
Desenvolupament de l'activitat	<ol style="list-style-type: none"> 1. Repartir el document de lectura (annex 1.4.1) per a llegir en parelles. (10 min) 2. Separar l'alumnat en 8 grups (els grups han de ser reduïts, de fins a 4 components, si no basten podeu donar més d'un concepte per grup. 3. Moment de treball: cada grup haurà de treballar la lectura responent les preguntes (annex 1.4.2) i tenint en compte un eix d'interseccionalitat diferent (20-25 min). <p>Grup 1: etnocentrisme</p> <p>Grup 2: normalitat/normativitat</p> <p>Grup 3: racisme</p> <p>Grup 4: LGTBIfòbia</p> <p>Grup 5: grassofòbia</p> <p>Grup 6: capacitisme</p> <p>Grup 7: edatisme</p> <p>Grup 8: sexisme</p> <p>Si no es coneixen els conceptes el professorat pot projectar les definicions que trobau al final del document.</p> 4. Moment de reflexió: després d'haver treballat el contingut en petits grups, es durà a terme una posada en comú i debat (és un al·lot? és una al·lota?, quin tipus de llenguatge s'empra? és inclusiu i no sexista?) 		

Recursos materials	Fitxa 1.4.1 d'un fragment del llibre: <i>Pedagogías queer ¿Nos arriesgamos a hacer otra educación?</i> de Mercedes Sánchez Sáinz (2019). i Fitxa 1.4.2
---------------------------	--

[...] *No hi ha dubte. Aquesta és la meva casa.*
 [...] *Però a casa meva la fuetegen els raigs i un dia es va xapar en dos. I jo no sabré on aixoplugar-me perquè totes les portes donen al mon.*

Benedetti, Mario (amb petita adaptació)

Anem a convertir-nos per un moment en una personeta molt petita. Anem a entrar per la porta de l'escola el primer dia de classe i anem mirant a les aules a través de les finestres. Tornem a l'escola com alumnes.

Entro amb tres anys, amb la meva motxilla de color blau amb un unicorn què té un corn de colors. La m'ha regalat la meva tia. Em posen en una fila de la qual no em puc sortir fins que una senyora somrient ens porta a la classe. Hi ha molts nins i nines plorant. Em preocupa perquè jo vinc feliç, però penso que alguna cosa dolenta pot succeir si tanta gent plora. A cada cantonada de la classe hi ha molts de jocs. Hi ha una cantonada que m'encanta perquè sembla que hi ha una cuineta, amb el que m'agrada ajudar a la mare a cuinar! Quan quasi no hi ha ningú plorant, la senyora somrient ens ajuda a posar-nos el pitet que portem a la motxilla i ens diu que ens asseiem en un cercle què hi ha pintat al terra. Ens diu que nom Vicen i que serà la nostra mestra durant aquest curs. M'agrada Vicen. Quan ens anem ens dona un petó i a mí m'ha dit "*fins demà, galtonetes*".

Uns dies més tard, Stefi, la meva companya de fila, em diu que la motxilla que porto és de nens perquè és de color blau, però Dani assegura que com porta un unicorn de colors, és de nines. Li ho dic a la meva tia i ella em diu que puc portar la motxilla que més m'agradi a jo perquè pensar que hi ha coses de nins i de nines ens fa perdre la meitat de les coses divertides. I té raó, però crec que prefereixo portar una altra motxilla per a que no parlen de mí al pati. Deixaré la d'unicorn a casa per ficar-hi joguines.

Avui hem fet "tardes divertides". Ens han maquillat, ha estat superguay. Primer han dit: "les nines a una fila i els nens a una altra". Hem fet cas a la primera perquè teníem molta emoció. Les nines de princeses i els nens de pirates. Ens ho hem passat genial.

La mestra (què aquest any es diu Charo) ens ha demanat que dibuixem a la nostra família i que pintem les cares de color carn. Na Vicky ha agafat el color marró obscur i Stefi li ha dit que aquest no és el color carn, que el color carn és rosa clar. Jo li he deixat el meu color carn per a que pogués pintar a la seva família.

És la funció de final de curs. Na Charo diu que cantarem una cançó per als pares. Li demano si també hi podran assistir les nostres mares. Ella riu i em diu que clar que sí, que és una forma de parlar. Comencem a assajar la cançó. No sé ben bé com es diu, alguna cosa referent a una caseta. Un dia na Charo ens conta que millor que fem un ball. Na Cris li demana com podrà ella fer el ball amb la cadira i na charo li diu que no passi pena, que ella l'ajudarà a seure al terra i que ballarem al voltant. La meva mare em diu que hi havia famílies que s'havien queixat perquè volien que els seus fills ballassin, i que si algun de nosaltres no podia ballar, que no tenia importància. No ho vaig entendre perquè na Cris canta de meravella i balla molt bé amb les mans, però no ho pot fer amb els peus. Si haguéssim cantat ens ho hauríem passat igual de bé.

D'aquí poc és carnestoltes! Na Marta, la mestra d'aquest any, ens diu que a la nostra classe ens ha tocat vestir-nos de papallones. Toma, amb la quantitat de colors que tenen! El pare d'en Ferran és pintor. Pinta uns quadres molt xulos (tot i que no entenc bé els dibuixos que fa). Fer diu que el seu pare li pintarà la cara de colors i que junts pintaran unes ales grans.

Crec que als pares d'alguns nens (ja he après que és una forma de parlar) no els fa molta gràcia que els seus fills vagin de papallones. Ho estan dient pel grup de missatges que tenen al telèfon. No sé molt bé perquè, però Stefi té la resposta: els colors brillants i les papallones són només per a nines. Na Marta diu que millor que els nens vagin de cucs i les nines de papallones. Quina merda. Com que en Ferrà ja tenia les ales fetes ha decidit anar de papallona. Ah, en Santos també. Com que amb ell ningú s'hi fica perquè pega molt, ve tranquil. La resta de nens han vingut de cucs.

Na Marta li diu al Jaume que com és que ve amb la pitera bruta. Si la seva mare no li ha pogut netejar durant el cap de setmana. Que na Marta aprofita per explicar-nos que és molt important anar nets.

Ja a primer de primària. Estic molt il·lusionada per conèixer la meva classe. Hem de fer files i un senyor amb bigotis i barba ens porta. Ja no hi ha cercle per a xerrar. Ens seiem en taules per grups. El senyor amb bigotis ens diu que el seu nom és Àlvar i que serà el nostre tutor durant dos cursos. Du els cabells en una coa. Stefi diu que

els cabells llargs és cosa de nines. No ho entenc molt bé perquè ell és un nin i du els cabells llargs. Però per alguna cosa ho dirà.

En el pati és molt difícil jugar com quan jugàvem a infantil. Hem d'esquivar les pilotes dels de cinquè perquè el camp de futbol ocupa pràcticament tot el pati i ficar-se enmig del partit pot ser perillós. Juguem al que podem dins l'espai que hi queda, però si els nens de cinquè només juguen al futbol o es barallen i les nines juguen amb pepes, ballen i es passen hores parlant i pentinant-se, m'imagino que haurem de fer el mateix perquè estem a primària ja.

M'encanta el nadal. Tot i que a casa meva diuen que no creuen en déu, sí que celebrem el naixement de Jesús. A casa posem un betlem i a l'escola fem una funció on hi cantem nadales. A classe hi ha un compi els pares de la qual varen néixer a Xina i una compi que els seus pares varen néixer a Marroc. Ells diuen que no saben per què han de dibuixar un portal de betlem, però n'Àlvar les diu que així coneixeran una mica més de la cultura d'aquest país (també és el seu perquè han nascut aquí, però no les deixen celebrar el seu any nou a classe. Serà que lo del nen Jesús és lo millor).

És increïble saber llegir i escriure perquè saps més coses que no pas només xerrant i els contes molen molt. Quan fem lectures a classe, en Raúl i na Sandra han de sortir a llegir amb una nina que sembla molt simpàtica. És una pena que hagin de sortir perquè aquests dies de lectura són màgics.

Aquest curs, a Educació física, hem de córrer molt i fer coses noves. El profe ens fa activitats diferents i ens ha posat nom a cada grup: "paràlisi permanent", "sinistre total" (la meva mare em diu que són grups de música antiga), "les reguetoneres" i "tiquitaca". El de "reguetoneres" és sobretot per a nines i "tiquitaca" per a nens. N'Andrea va voler estar al grup de "tiquitaca" i li varen començar a dir marichico.

Aquest cap de setmana és el dia de la mare. El divendres ens han deixat l'horabaixa sencer per a fer-li un regal. A mi només em deixen fer-ne un. Hauran de compartir. La tutora s'ha apropiat al Marcos per a dir-li que com la seva mare va morir fa dos mesos i no té mare pot anar a una altra classe o a la biblioteca. Quina pena m'ha fet. Però no m'atreveixo a preguntar-li si està trist per tal de no recordar-li lo de la seva mare. De totes maneres, la biblioteca també mola perquè hi ha un munt de contes on el príncep rescata la princesa.

Avui han vingut a fer un taller. Ens demanaven per insults. Dèiem que no insultàvem, però això no és veritat. El curs passat insultàvem a na Carme (bé, jo no tant, però tampoc la defensava). Li deien pilota, panxeta, cul-gros. La ticher Belén ens deia que les grassetes són més guapes i més simpàtiques (igual ho deia perquè ella també era gordeta) i elegia a na Carme per a que l'ajudés a borrar la pissarra o a recollir els guixos. L'al·lota que ens donava el taller era bastant guapa i molt simpàtica. Serà que és veritat que les gordes (perdó, gordetes) són així, tot i que em sembla estrany que algú sigui simpàtic només pel seu pes. Ens va demanar que si hi havia coses de nins i de nines, que si una família amb dues mares pot ser feliç... Vàrem poder parlar un munt. Dèiem que la família més feliç és la de les dues mares perquè cuidaran millor i solucionen millor els seus problemes, la dels dos pares perquè duren més diners a casa. També vàrem dir que un nin no podia tenir el pèl rosa perquè això era de nines. Ella ens demanava què qui deia aquestes coses. Stefi va dir que la policia, Santos deia que la gent antiga, però en el fons jo crec que ens ho hem inventat.

A l'actuació de final de primària hem decidit fer un ball. Ens agradava molt la de Despacito o alguna de Maluma o la de Dura. Vàrem decidir agafar la de Dura. Els nens feien que cantaven fent de xulets i les nines ballaven; els nens amb pantalons cagats i les nines amb minifalda (menys na Carme, que aquest dia no va venir i na Cris, que feia de presentadora). Els nostres pares varen aplaudir molt i va sortir com estava previst.

Començo l'institut. El lloc és nou, es veu més seriós, els professors nos ens fan besades ni res i a les aules hi ha silenci (i si no n'hi ha ens poden posar partes). Lògic, ja som majors. La taula del profe és més gran i està devora de la pissarra. Artur és el nostre tutor. Cris ha d'anar a 1r A perquè el B està a la primera planta i a l'institut no hi ha ascensor. Tot i que la majoria hem vingut a aquest institut, Raul i Sandra han repetit i hi ha gent que no conec. M'he d'asseure devora la Dika, una nina gitana que sembla bastant guay. Em diu que a veure si aquest curs, entre tants de professors, algun conta alguna història del seu poble, perquè en tot primària no ha vist res amb el que s'hagi pogut identificar (mira que és estrany amb la de coses que hem après).

Artur ens dona una fitxa per emplenar. Ens demana el nom del pare, el nom de la mare i el nostre sexe. Jo no veig com puc emplenar la fitxa i vaig a la seva taula a demanar. Em diu que tatxi on posa nom del pare i que posi nom de la mare. La veritat és que penso que poc hagués costat demanar-ho d'una altra manera perquè no m'agrada presentar les coses amb tatxats.

Hi ha hagut una mica de moguda als banys. Els nens van al de nins i les nines al de nines. Lògic. Però hi ha

un compa d'un altre curs que diu que és un nin, però té mames, ha volgut entrar al de nens i l'han empès per a que sortís perquè segons alguns nens ell no podia entrar allà. Aquest any na Carme està tranquil·la (ha fet una superdieta i està molt prima: molt més guapa, la veritat) perquè és aquest nin qui s'emporta totes les bromes. Sovint li tiren boles de paper i ningú vol seure al seu costat. A mi no m'importaria, però no vull que m'associen amb ell per si es fiquen amb mi. Pas de problemes.

Segons passen els cursos és més evident que estàs entre els que molen o no molen. Crec que a aquestes altures molo bastant. Que la meva tia em diu que molar no és això, però és un poc xapes i ella no sap el que és l'institut perquè ja té uns quants anys. Als patis passa de tot. La tutora a vegades ens ha de cridar l'atenció perquè sabem que hi ha gent que no ho passa molt bé. Hi ha un insult nou que en general ens fa molta gràcia: mecagoenturaza. Encara no sé ben bé en quina raça ens cagam, però mola molt dir-ho. És més contundent que els que dèiem fins ara: "maricó, puta, tap, boladesebo"; aquest és com a de més major. Na Carme ha passat de ser la gorda a ser la sorra de la classe. Diu que prefereix ser sorra, però no la crec molt.

Surto de l'institut. He acabat 4t d'ESO amb bones notes i no paro de somriure. Vaig amb els meus col·legues i veiem al pringat de la classe que va cap a casa seva sol. Ràpidament, algú crida "Pringat!". Ens en descollonam una estona de rialles. En Marcos demana a na Marina i a na Marta que com ho fan al llit. Elles el manden a prendre pel cul i tots reïm (realment no sé molt bé de què). Anem a comprar uns litres i en entrar a la tenda surt una gorda amb minifalda i és evident que alguna cosa s'ha de dir. Com passa ràpid només se m'ocorre cridar-li "Gorda!!!". Em xap. La motxilla em pesa bastant. Clar, porto tot el que he après aquests anys i que m'acompanyarà la resta de la meva vida.

SÁNCHEZ SÁINZ, Mercedes. *Pedagogías queer ¿Nos arriesgamos a hacer otra educación?*. Editorial Catarata.

Analitzem el text

Etnocentrisme	Racisme	LGTBIfòbia	Grassofòbia
Normalitat/ Normativitat	Capacitisme	Edatisme	Sexisme

Què significa aquest terme? (eix assignat)	Coneixes algun exemple d'aquesta discriminació al nostre centre?	Passa més a uns cursos que a altres?
Cerca exemples en el text.	Qui ho fa?	Per què creus que passa això?
Està relacionat amb la discriminació per raó de sexe? Com?		

Resum dels conceptes com a guia per al professorat

 Analitzem el
text

<p>Etnocentrisme</p> <p>És l'acte d'entendre, jutjar o avaluar un altre grup ètnic i/o cultura i/o grup social d'acord amb els estàndards i valors de la cultura o grup propis. També sol tenir el significat de considerar el teu grup superior als altres grups</p>	<p>Racisme</p> <p>Doctrina que propugna la inferioritat d'unes races o ètnies humanes respecte a les altres, en virtut de la qual se'n justifica la discriminació, la segregació social, l'explotació econòmica, etc.</p>	<p>LGTBfòbia</p> <p>Desigualtats i violències que pateixen les persones que se surten de la norma hegemònica de gènere. És a dir, totes aquelles persones que no són cisgènere o heterosexuales. Aquestes desigualtats i violències són moltes i diverses: lesbofòbia, homofòbia, transfòbia, bifòbia, etc. També hi ha la plumofòbia, que es dirigeix a persones amb una expressió de gènere que trenca amb l'ordre establert (per exemple, homes amb una expressió de gènere femenina).</p>	<p>Grassofobia</p> <p>Aquella actitud i comportament hostil que estigmatitza les persones grasses només pel fet de tenir un cos que no s'ajusta als models de bellesa establerts. Això es pot traduir en insults, odi i fins i tot violència.</p>
<p>Normalitat/ Normativitat</p> <p>Tot allò que s'entén per "normal" dins els estàndards socials. Allò que segueix la norma, tot i que aquesta sigui imposada o socialment creada.</p>	<p>Capacitisme</p> <p>És una forma de discriminació o prejudici social contra les persones amb diversitat funcional.</p>	<p>Edatisme</p> <p>És la discriminació que rep una persona per la seva edat a través d'estereotips socials i prejudicis.</p>	<p>Sexisme</p> <p>Desigualtats i violències exercides per imposar el privilegi d'un gènere sobre un(s) altre(s). El sexisme pot afectar qualsevol gènere, però el femení sol ser el més perjudicat degut al sistema de gènere hegemònic.</p>